

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗУМОВОЇ ПРАЦІ КЕРІВНИКА

**Кондратюк А.М., Струпова М.М., Яценко С.В., студенти,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка**

Робота керівника полягає в тому, щоб бути ефективним. Чим би він не займався – малим бізнесом чи великим бізнесом, в урядовому закладі чи в університеті, - від нього потрібно правильне виконання завдань, тобто очікують прояву ефективності.

Проте керівні посади часом займають працівники, які не володіють високою ефективністю, хоча серед них чимало тих, хто має високий інтелектуальний рівень і творчу уяву. Навіть самі обдаровані люди можуть бути на подив неефективними; вони часом не розуміють, що завдяки одним здібностям не можна домогтися скільки-небудь значних успіхів у роботі. Вони не усвідомлюють, що талант може сприяти ефективності тільки за допомогою цілеспрямованої праці. І навпаки, у кожній організації є високоєфективні працівники, що не мають особливих талантів. У той час як одні гарячково мечуться, імітуючи кипучу діяльність, що часом інші приймають за "творчу іскру", інші крок за кроком, повільно рухаються до наміченої мети і досягають її першими.

В даний час установи, в основі діяльності яких лежить інтелектуальна праця, займають ведуче місце в житті суспільства.

Мотивація працівника, що займається інтелектуальною діяльністю, залежить від його ефективності, від його здатності досягати поставлені цілі. Якщо його праця позбавлена ефективності, то дуже незабаром його бажання працювати і приносити конкретну користь зникає і він перетворюється в чиновника, що відбуває на роботі свій час з 9 до 17.

Працівник, що володіє теоретичними знаннями, не робить нічого такого, що могло б бути ефективним саме по собі. Єдиним способом збільшення досягнень є підвищення ефективності праці.

Потрібно вміти використовувати сильні сторони кожного окремого працівника. Це може підвищити ефективність. Адаже якщо неможливо збільшити надходження ресурсів, то необхідно збільшити їхню віддачу. Ефективність саме і є тим інструментом, за допомогою якого можна підвищити результативність таких ресурсів, як знання і здібності.

Поєднує ж ефективних керуючих їхнє уміння домагатися позитивного результату в усьому, за що б вони не бралися. Характерно, що манера рішення задач ефективними керуючими практично не залежить від місця їхньої роботи і характеру діяльності.

Не існує ніяких причин, по яких би нормально розвинута людина не могла б досягти рівня компетентності в будь-якій справі.

Існують п'ять основних елементів для підвищення ефективності праці керівника:

1. Ефективні керуючі повинні знати, на що вони витрачають свій час. Уміння контролювати свій час є найважливішим елементом продуктивної роботи.

2. Ефективні керуючі повинні концентруватися на досягнення, що виходять за рамки своїх організацій. Їм варто бути націленими не на виконання роботи як такої, а на кінцевий результат.

3. Ефективні керуючі повинні будувати свою діяльність на переважних, сильних якостях, як власних, так і керівників, колег і підлеглих, а також зобов'язані відшукувати позитивні моменти в конкретних ситуаціях.

4. Ефективні керуючі концентрують свою увагу на декількох найважливіших ділянках, у яких виконання поставлених завдань принесе найбільш відчутні результати.

5. Нарешті, ефективні керуючі повинні приймати ефективні рішення. А це насамперед питання системності, тобто процес виконання завдання повинний проходити в потрібній послідовності.

Багато часу непродуктивно витрачається на зайву звітність. Тому удосконалювання організації праці припускає як раціоналізацію всіх управлінських робіт, так і підвищення продуктивності праці управлінських працівників.

Цього можна домогтися шляхом удосконалювання оперативного управління, інформаційного забезпечення і діловодства, чіткого визначення функцій працівників, планування особистої праці, створення нормальних умов праці і відпочинку.

Планування особистої праці є невід'ємною рисою свідомої діяльності кожної людини. План особистої праці повинний складатися на тиждень, на місяць. Він повинний бути націлений на рішення головних завдань, на відшукання способів раціоналізації праці.

У план особистої праці не слід включати щодня повторювані справи, для них просто треба зарезервувати 25 — 30% робочого часу. На непередбачені роботи необхідно відвести 10 — 15% часу.

З метою підвищення ефективності своєї праці будь-який менеджер повинен: уміти визначати важливість і черговість рішення виникаючих проблем; не доручати іншим рішення стратегічних проблем, але другорядні питання передавати заступникам; бути вимогливим до себе й іншим, не допускати безвідповідальності; у надзвичайних ситуаціях діяти швидко і рішуче, але уникати авантюричних рішень; з гідністю програвати; бути послідовним і справедливим у своїх діях, одержувати задоволення від роботи.

Література.

1. Кириченко О., Квас І., Ятченко А. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності – К.: Видавничий дім “Фінансист”, 2000.
2. Попов С.Г. Внешнеэкономическая деятельность фирмы. Особенности менеджмента и маркетинга. Учебное пособие. – Изд. 3-е, доп. М: Издательство «Ось-89», 2000.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сахненко В.І.

ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОЕКТІВ БУДІВНИЦТВА ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ КОМПЛЕКСІВ З ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА

**Коновал І.А., к.е.н., доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування
України**

Розвиток українського ринку молока і молочної продукції відбувається у руслі загальносвітових тенденцій. Нині він задовольняє потреби вітчизняних споживачів у цьому виді продукції на рівні 71% від фізіологічно обґрунтованих норм. Протягом 1990–2009 рр. виробництво молока в Україні скоротилося майже в 2,1 рази з 24,5 млн. т до 11,7 млн. т [1].

Зниження обсягів виробництва відбулося переважно через скорочення поголів'я корів унаслідок подорожчання кормів і пально-мастильних матеріалів, до того ж темпами, що перевищували темпи зростання закупівельних цін на молоко. Особливо значний спад спостерігається у сільськогосподарських підприємствах. За цей період обсяги виробництва молока тут зменшились в 8,3 рази. У